

XLIX.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Indkomstskat.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 2den April 1867.)

Landstinget har overdraget Undertegnede at afgive Betænkning over det af Regjeringen forelagte Udkast til Lov om Indkomstskat.

Det første Spørgsmaal, som her frembød sig, var, hvorvidt det for Tiden overhovedet var nødvendigt at bestemme sig til en saadan ny Skats Indførelse.

Udvalget har ikke troet, at det vilde være rigtigt at forelægge dette Spørgsmaal til Thingets Afgjørelse ved 2den Behandling af Lovforslaget, før Finantsloven havde været Gjensstand for 2den Behandling i Folkethinget. Da dette Tidspunkt nu er kommet, unnlade vi ikke at afgive vor Betænkning.

Set af Udvalgets Medlemmer (Undrø) maa fremdeles vedblive den Anskuelse, at en saadan Skat ikke er nødvendig og altsaa ikke bør vedtages.

Udvalgets øvrige Medlemmer maae derimod efter alle foreliggende Forhold tiltræde den af Finantsministeren med Bestemthed fastholdte Anskuelse, at det ikke vilde være rigtigt ganske at unddrage sig en saadan Skat.

Vi kunne imidlertid ikke tilraade Thinget at vedtage Udkastets § 1, hvorefter denne Lov alene skulde ordne det hele Maskineri, hvorigjennem Indkomstskatten bragtes tilveie, mens der ved de aarlige Finantslove fast-

fattes den Procent, hvormed Skatten blev at opkræve. Vi ansee det for det Første ikke for nødvendigt eller hensigtsmæssigt nu at erklære Indkomstskatten for en vedvarende Skat, og vi kunne, selv om saa var, ikke finde det rigtigt, at Skattens Størrelse aarlig paany blev fastsat ved Finantsloven. Vi troe, at Skatten foreløbigt kun bør vedtages for en begrænset kort Tid og at det derhos baade i Finantsforvaltningens og i Borgernes Interesse bør fastholdes, at Skattens Størrelse for den Tid, hvori den indføres, faaer en loddbestemt Fasthed.

Hvad nu angaaer Skattens Størrelse igjen, nem en saadan kortere Tidsperiode, som vi have tænkt os toaarig, da maae vi her naturligviis tage væsentligt Hensyn først til de Udgifts- og Indtægtsoverslag for Finantsaaret 1867—68, som, om end nogle Forandringer i det Enkelte ikke ere ubelukkede, dog nu lade sig beregne med en saa høi Grad af Sandshulighed, som kan ventes opnaaet inden Finantslovens endelige Vedtagelse, og dernæst til den heraf i det Hele fremgaaende almindelige finantzielle Stilling.

Vi tillade os her først at henlede Thingets Opmærksomhed paa Slutningen af den Betænkning, der nylig er afgiven af Folkethingets Finantsudvalg om Indtægtsfiden, saalydende: